

De unde știa?

Miercuri, 10 octombrie 2007

Gili Cârstea

De unde știa diaconul Ștefan că Dumnezeu nu locuiește în temple făcute de mâini omenești?

La acea oră marele apostol Pavel nu apucase să scrie despre taina evlaviei și despre trupul uman ca fiind un templu al Duhului Sfânt. La acea oră Pavel nu era decât marele inchiuzitor Saul, un rabin zelos, crud și inflexibil, cu totul străin de marile adevăruri ale planului de mântuire.

Lui Ștefan nu-i spusese nimeni că a fost scopul lui Dumnezeu din veacuri veșnice acela de a locui în fiecare ființă creată. Ioan nu apucase să scrie nimic despre nunta Mielului și despre trâmbița a șaptea, care va anunța încheierea tainei lui Dumnezeu. Petru nu apucase să scrie nimic despre părtășia cu natura divină.

De unde a aflat Ștefan aceste lucruri?

El nu era un absolvent al seminarului teologic de la Ierusalim. Nu studiasse la picioarele lui Gamaliel, și nici nu avea o diplomă universitară obținută la Alexandria, Atena sau Roma. Nici nu ni se spune că a avut o revelație profetică, o viziune, sau că a venit la el un sol ceresc spre a-i clarifica acest subiect.

Noua lui credință despre sanctuar era în conflict deschis cu doctrina bisericii fundamentată pe Sfânta Scriptură, era în conflict cu poziția oficială, și era în conflict cu credința populară. Într-un cuvânt, biserica era complet împotriva unei asemenea erezii.

Și totuși, Ștefan era convins că adevărul este de partea sa, că el a înțeles corect doctrina sanctuarului, și că Dumnezeu nu locuiește în case făcute de mâini omenești. Folosind aceleași versete pe care le cunoștea toată lumea, el a ajuns la concluzii complet diferite, ceea ce l-a pus în conflict deschis cu frații săi.

Nu era normal pentru conducătorii bisericii să-l acuze că răstălmăcește Scriptura, că interpretează greșit versetele, că nu ține seama de context, că teoria lui nu poate fi susținută teologic?

De unde știa el, și avea curajul să o spună public, că aleșii lui Dumnezeu, oameni pregătiți teologic, cu autoritate în popor, se împotrivesc Duhului Sfânt în încercarea Lui de a aduce viață în doctrina fundamentală a bisericii despre sanctuar? Ce l-a făcut să stea singur împotriva aceluia zid monumental de autoritate ecleziastică?

Ștefan nu a făcut decât să pună laolaltă câteva versete împrăștiate prin Scriptură. El urmărise probabil cu atenție lucrarea ucenicilor, ascultase relatările lor despre învățătura lui Hristos, și începea să descopere un alt limbaj de citire a Bibliei. Putem presupune că el era la curent și cu relatarea celor doi ucenici pe drumul spre Emaus, când Domnul Hristos le-a deschis mintea să înțeleagă corect versetele Scripturii care se refereau la El. Versetele acelea erau acolo de veacuri, dar erau greșit înțelese, interpretate nepotrivit sau complet neglijate. Pentru savanții lui Israel, unele pasaje din Scriptură erau ca un lăstar ieșit dintr-un pământ uscat. Nu aveau niciun sens.

Spre rușinea lor veșnică, vine acum un anonim din marea gloată, un ignorant în ale teologiei savante, și pune biserica în fața unei dileme fenomenale, dilemă care a dus la lepădarea națiunii ca popor ales.

L-au omorât, dar nu știau că această învățătură eretică va fi preluată cu o forță nemaivăzută chiar de unul dintre cei mai promițători membri ai Sinedriului.

Pavel ascultase și el scârbit la ceea ce i se părea o trăncăneală lipsită de sens. Nu auzise în viața lui asemenea prostii, și era la fel de turbat ca toți ceilalți care scrâșneau din dinți la asemenea aberații. Declarația lui Ștefan că Dumnezeu nu locuiește în templul de la Ierusalim i se părea o crimă de înaltă trădare, și era uimit cum o astfel de absurditate se împrăștie în norod și alterează fatal credința lui Israel.

În acel moment lui Pavel nici nu-i trecea prin cap că el va deveni principala voce din iudaism care va prelua acest concept și îl va duce mai departe decât a reușit victima lui, Ștefan.

Acest episod este o învățătură prețioasă pentru noi, cei care apreciem lumina despre neprihănirea lui Hristos în legătură cu legea. Știm că Dumnezeu va ridica “în vremea acestor împărați” o împărăție cu totul diferită, și că o va face “fără ajutorul vreunei mâini.” Vedem deja cum se împlinește la literă observația Domnului Hristos:

“Tată, Doamne al cerului și al pământului; Te laud pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor. Da, Tată, fiindcă așa ai găsit cu cale Tu” (Luca 10:21).